

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Grażyna Matuszek
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **S. W.**

przeciwko: **M. G. i S. G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 24 lipca 2012 r. sygn. akt I C 631/12

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek powoda o zabezpieczenie roszczenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24.07.2012 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zabezpieczył roszczenie powoda poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 22.000 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 1.02.2011 r., na nieruchomości położonej w W., dla której Sąd Rejonowy w J.. Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...), stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr 239/105.

Odwołując się do treści art. 730¹ k.p.c. Sąd uznał, że wniosek powoda jest zasadny, skoro działania zobowiązanych mogą uniemożliwić lub poważnie utrudnić zaspokojenie jego roszczenia poprzez zbycie w/w nieruchomości, a przy tym istnienie tego roszczenia zostało przez niego uprawdopodobnione przez dołączenie do wniosku odpisu pełnego księgi wieczystej, która dla tej nieruchomości jest prowadzona.

Pozwani wnieśli zażalenia na to postanowienie, zarzucając

Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, podczas, gdy z treści wniosku oraz dowodów do niego załączonych nie wynika, aby brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwił lub poważnie utrudnił wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Podnosząc te zarzuty wnieśli w pierwszej kolejności o uchylenie postanowienia względnie o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że brak było podstaw do uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, bowiem mimo tego, że jego pisemne uzasadnienie jest dość lakonicznie, to jednak pozwala na odczytanie motywów, jakimi kierował się Sąd przy jego wydaniu, co z kolei pozwalało na dokonanie jego kontroli instancyjnej.

Mając na uwadze, że pozwani kwestionowali jedynie brak uprawdopodobnienia przez powoda interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia, przedmiotem oceny w toku postępowania zażaleniowego jest jedynie to, czy Sąd I Instancji miał podstawy do uznania, że ta przesłanka zabezpieczenia została spełniona.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, za trafne należy uznać twierdzenia skarżących, że Sąd I instancji nie tylko, że bardzo lakonicznie, ale również błędnie ocenił wystąpienia tej przesłanki. W szczególności zgodzić się należy z podniesioną przez nich argumentacją, że pozwany nie uprawdopodobnił dostatecznie, iż brak udzielenia mu zabezpieczenia, uniemożliwi lub utrudni wykonanie orzeczenia w przypadku jego wygranej. Jak wynikało z wniosku powoda, za uprawdopodobnieniem zaistnienia tej przesłanki miał przemawiać fakt, że w/w nieruchomości miała stanowić jedyny znany mu majątek pozwanych i obawiał się, że może ona zostać przez nich zbyta. Niewątpliwie zbycie przez zobowiązanych jedynego ich składnika majątkowego mogłoby utrudnić lub uniemożliwić osiągnięcie celu niniejszego postępowania, nie oznacza to jednak, że podniesienie twierdzenia, co do takiej potencjalnej możliwości stanowi uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu przedmiotowego zabezpieczenia. W ocenie Sądu Apelacyjnego wymaga podkreślenia, że

art. 730¹§1 k.p.c. stanowi o „uprawdopodobnieniu” interesu prawnego, a nie jego wskazaniu, czy powołaniu się na niego. Uprawdopodobnieniu podlegają określone okoliczności faktyczne, a nie oceny prawne. Przesłanki interesu prawnego nie można interpretować w ten sposób, iż wnioskodawca ma wskazać jedynie, że określone działanie pozwanego może być, w kontekście celu postępowania, niekorzystne dla niego, lecz musi nadto uprawdopodobnić fakty wskazujące na to, że obowiązany realnie takie działania podejmuje, lub nosi się z zamiarem ich podjąć. Powód we wniosku żadnej tego rodzaju okoliczności nie tylko nie uprawdopodobnił, ale nawet nie podnosił twierdzeń o ich wystąpieniu. W tej sytuacji jego twierdzenia o obawie zbycia nieruchomości i utrudnieniu wykonania zapadłego orzeczenia, ocenić należało jedynie jako gołosłowne i o hipotetycznym charakterze, a w konsekwencji nie mogły zostać uznane za wymagane prawem uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia.

O braku słuszności twierdzeń powoda, co do posiadania przez niego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, świadczyły także okoliczności wskazane przez pozwanych w zażaleniu, które znajdowały uprawdopodobnienie w przedłożonych przez nich dowodach. Wskazali mianowicie, że przedmiotowa nieruchomość nie stanowi ich jedynego majątku, a S. G. z prowadzonej działalności gospodarczej osiąga znaczne dochody, które w przypadku ewentualnej wygranej powoda, stanowią realne źródło zaspokojenia dochodzonych przez niego roszczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

MW